

██████████ dnia 7 sierpnia 2013 r.

Sygn. akt: OSD 39/13

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnej ██████████

z dnia 7 sierpnia 2013 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych ██████████ w
składzie:

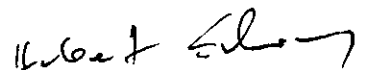
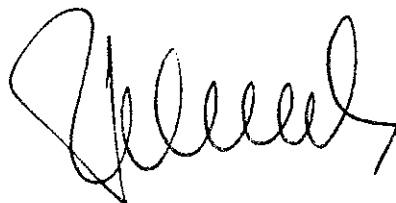
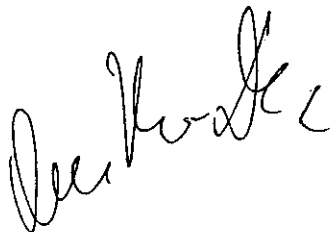
Przewodniczący: r. pr. Marek Sarnowski
Sędziowie: r. pr. Hubert Schwarz
r. pr. Anna Michnicka – Dziewurska

Protokolant: apl. radc. Paulina Wiśniewska

Po rozpoznaniu w dniu 7 sierpnia 2013 r. sprawy z zażalenia ██████████
postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 17-06-2013 r. sygn. akt ██████████
██████████ o umorzeniu dochodzenia w sprawie

Postanawia:

Utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 17-06-2013 r.
sygn. akt ██████████ o umorzeniu dochodzenia w sprawie.

Uzasadnienie

W dniu 06.06.2011r. do Dziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED] [REDAKTED] wpłynął odpis zawiadomienia o uzasadnionym prawdopodobieństwie popełnienia przestępstwa przez radcę prawnego [REDAKTED]. Zawiadamiającym prokuraturę było [REDAKTED]. W/w pokrzywdzony zawiadomił, że radca prawny [REDAKTED] zaciągnął umowę pożyczki nr [REDAKTED] z dnia [REDAKTED] na kwotę 15.000zł. Radca Prawny [REDAKTED] nie spłacił w/w pożyczki w całości, wpłacił tylko 2.000zł. Pokrzywdzony uznał działanie radcy prawnego jako wyłudzenie pożyczki, gdyż jak twierdził radca prawny z góry powziął zamiar wyłudzenia środków pieniężnych. W tym stanie faktycznym niejako równolegle toczyły się dwa postępowania: karne i dyscyplinarne. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP [REDAKTED] początkowo zawiesił postępowanie dyscyplinarne, do czasu rozstrzygnięcia postępowania karnego. Postępowanie karne postanowieniem Prokuratora Rejonowego [REDAKTED] zostało umorzone w dniu 28.12.2012r. Prokurator Rejonowy [REDAKTED] stwierdził iż nie ma wystarczających dowodów że radca prawny [REDAKTED] swoim zachowaniem wprowadził w błąd pożyczkodawcę co do możliwości i zamiaru spłaty pożyczki. Należy uznać, że pożyczkobiorca działał z przeświadczeniem, że przyszłe obiecane przychodu pozwolą mu spłacić zaciągnięty dług.

Sąd Dyscyplinarny przeprowadził postępowanie i na podstawie dopuszczonych do akt sprawy dowodów, ustalenia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego uznał za własne.

W dniu 31.05.2011r. [REDAKTED] złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa wyłudzenia pożyczki przez Radcę prawnego [REDAKTED].

(dowód: Odpis zawiadomienia z dnia 31.05.2011r. k.2)

[REDAKTED] prowadzący kancelarię radcy prawnego, zawarł umowę pożyczki na kwotę 15.000zł na okres 1-go roku, na mocy umowy zobowiązał się do spłaty pożyczki w ratach miesięcznych wg. ustalonego harmonogramu.

(dowód: odpis umowy pożyczki k. 4-7)

Radca Prawny pomimo wielokrotnych wezwań do zapłaty, nie spłacił pożyczki w ustalonym terminie. Dokonał jedynie spłaty 2.000zł. Pożyczkodawca w związku z nie spłaceniem pożyczki w terminie wypełnił weksel własny i przestawił do wykupu. Radca Prawny nie wykupił weksla.

(dowód: k17-18)

W tak ustalonym stanie faktycznym w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, przede wszystkim z dokumentów, **sąd zważył co następuje:** Wskazać należy, iż sąd dał wiarę wszystkim dokumentom włączonym w poczet materiału dowodowego, ponieważ żaden z uczestników postępowania nie podważał ich wiarygodności, ani prawdziwości.

Zawód radcy prawnego należy do tzw. zawodów zaufania publicznego, od osób wykonujących ten zawód wymaga się większej staranności, zapobiegliwości, przewidywania skutków swych działań w porównaniu z innymi zawodami nie należącymi do tej sfery. Radca prawny podejmując się wykonywania określonych czynności musi kierować się przepisami prawa, postanowieniami zawartymi w kodeksie etyki radcy prawnego oraz w uchwałach samorządu, w celu zapewnienia właściwego wypełnienia funkcji uznanej za niezbędną w demokratycznym państwie prawnym. W zachowaniu radcy prawnego sąd nie dopatrzył się zachowania, które sprzeniewierzałoby się przepisom prawa, czy przepisom korporacyjnym. Skarżący prowadzi działalność gospodarczą podobnie jak radca prawny [REDAKTED]. Skarżący zawodowo trudni się udzielaniem pożyczek, powinien we własnym zakresie na podstawie ustalonych procedur badać zdolność kredytową swoich klientów, oceniać ryzyko swojej działalności. Podobnie jak radca prawny [REDAKTED], miał podstawy by sądzić, że spłaci pożyczkę, przewidując, że osiągnie, spodziewane przychody, które pozwolą mu na spłatę zaciągniętego zobowiązania. Prowadzenie działalności gospodarczej, wiąże się często ryzykiem nie osiągnięcia zamierzonych celów i trudno radcy prawnemu zarzucić, że prowadząc działalność gospodarczą nie osiągnął spodziewanych przychodów. Radca Prawny poniósłby odpowiedzialność tylko wtedy gdyby działał z góry powziętym zamiarem oszukania kontrahenta, a tego w postępowanie karne nie wykazało, tym samym postanowienie Zastępcy Rzecznika należy uznać za prawidłowe.

